

НА ФІНІШНІЙ ПРЯМІЙ,
АБО СТОМЛЕНІ ВИБОРАМИ

стор 3

ФЕМІДА ПРОТИ ТАРИФІВ.
РАХУНОК 2:0

стор 4

ЧИ ЗМОЖУТЬ ЧИНОВНИКИ
ПОВЕРНУТИ МІГРАНТІВ ДОДОМУ?

стор 5

**У 2019 РОЦІ ПЕРЕД УКРАЇНЦЯМИ
ЗНОВУ ВІДКРИВАЄТЬСЯ ВІКНО
МОЖЛИВОСТЕЙ. І ЦЕЙ ШАНС
ПОТРІБНО ВИКОРИСТАТИ НА ВСІ
СТО ВІДСОТКІВ. ТА ПІСЛЯ ПОВНОГО
ПЕРЕЗАВАНТАЖЕННЯ ВЛАДИ
ТРЕБА ЧІТКО ЗНАТИ, ЯК ДІЯТИ**

Фото Олександра ПРОКОПЕНКА

Минулого тижня команда партії «Батьківщина» презентувала стратегічний план під назвою «Треба діяти!». На відміну від глобального та всеосяжного «Нового курсу» в цьому плані визначені першочергові дії, які можна впровадити в життя за лічені тижні чи місяці. Це така собі «швидка допомога» Україні. Разом із тим визначені й ресурси, на які можна покладатися.

«ЗОЛОТА ДЕСЯТКА» РЕСУРСІВ УКРАЇНИ

«Сьогодні вважається, що нові обличчя зможуть змінити все... Та ми єдина країна у світі, яка сповідує таку парадигму. Насправді ж, об'єднавши новизну та досвід, нові обличчя та професіоналів, об'єднавши весь інтелект країни, згуртувавши всіх порядних людей, треба забити гол бідності, безпорадності та хаосу в управлінні державою... І я думаю, що всі разом ми цей гол заб'ємо... Нині українці сповнені надій, і ми не маємо права їх підвести. У 2019 році перед нами знову відкривається вікно можливостей. І цей шанс потрібно використати на всі сто відсотків. Та після повного перезавантаження влади треба чітко знати, як діяти», — про це говорить лідер «Батьківщини» Юлія Тимошенко.

За словами політика, перш за все треба розуміти, на які ресурси може спиратися держава. А вже потім ставити першочергові соціально-економічні завдання. Тож ось вона, золота десятка ресурсів України.

Перший ресурс — перехід від сировинної економіки до економіки інноваційного розвитку. «Естонія у своєму ВВП має майже 70% інноваційної компоненти. Україна на свій сором — лише 3%. ВВП Естонії на душу населення в 7,5 раза більший, ніж в Україні. І це маленька Естонія, яка майже не має ніяких ресурсів», — наводить приклад Юлія Тимошенко.

Також вона відзначила, що якщо країна почне втілювати «Новий курс», то з'явиться можливість наблизитися до показників невеликої прибалтійської країни.

Другий ресурс — відновлення роботи промислових підприємств України. «Назву лише дві цифри. У 1990 році ВВП у номінальному виразі складав 293 млрд доларів, зараз маємо трохи більше 130 млрд. Тож необхідно проаналізувати роботу кожного підприємства і завдяки всеохоплюючій модернізації дати результат. Тоді ми зможемо вдвічі підняти ВВП», — констатує лідер партії.

**ЮЛІЯ ТИМОШЕНКО:
«НИНІ УКРАЇНЦІ СПОВНЕНІ НАДІЙ,
І МИ НЕ МАЄМО ПРАВА ЇХ ПІДВЕСТИ»**

Третій ресурс — наші надра. Україна належить до четвірки європейських країн, які мають найбагатші поклади корисних копалин. За словами лідера «Батьківщини» Юлії Тимошенко, через корупцію, невігластво та відсутність стратегії ми їх не розробляємо належним та ефективним чином. Але за розумного використання маємо мати 415 млрд доларів.

Четвертий ресурс — нафта і газ. Україна насправді має багаті поклади нафти та газу. Натомість країна залишається енергетично залежною від РФ, яка проти нас веде війну.

«І хто б вам що не казав, ми споживаємо під час війни і нафту, і нафтопродукти та газ російського походження. Тож виходить, що війна дійсно гібридна. Однією рукою воюємо, а другою підтримуємо економіку РФ. Та насправді за правильної системи роботи з нашими надрами ми можемо на 100% забезпечити себе нафтою та газом власного видобутку. Газу в нас вистачить на 50 років, нафти — на 70 років», — говорить політик.

За словами лідера «Батьківщини», за правильної організації ми можемо стати енергетично незалежними усього через 3–5 років.

П'ятий ресурс — чорноземи. Тимошенко нагадує, що Україна має 33% світових запасів чорноземів. За її словами, на нашому національному багатстві можна заробляти великі гроші. План простий: усю сировину, яку вирощує Україна, переробляти на готову продукцію. Саме тоді на експорті ми могли б заробити не 18 млрд доларів, як зараз, а 180 млрд доларів.

Також Тимошенко додала, що її команда нікому не дозволить запровадити дикий ринок земель сільськогосподарського призначення.

(Закінчення на стор. 2)

ВСЕУКРАЇНЬСЬКА СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА

НАША АДРЕСА В ІНТЕРНЕТІ: GAZETAVV.COM

Рекомендована ціна
5 гривень

(Закінчення.

Початок на стор. 1)

Шостий ресурс — транспортні можливості. «Ми маємо чотири з десяти європейських транспортних коридорів, які проходять через Україну. Але ми не є учасниками «Шовкового шляху», не беремо участі в жодних глобальних інвестиційних європейських проектах. Ми просто знаходимося на узбіччі... Водночас маємо тринадцять прекрасних портів, розгалужену систему «Укрзалізниці», річковий транспорт, яким не користуємося. Ми маємо все, але не маємо нічого. Та насправді, розвиваючи цю сферу, можемо отримати на рік додатково до ВВП 30 млрд доларів», — наводить цифри голова партії.

Сьомий ресурс — газотранспортна система. ГТС сьогодні нам приносить 3 млрд доларів щорічно. Завантажена вона лише на половину можливостей. Насправді ж за оптимізації та модернізації її роботи можна отримувати до 6 млрд доларів на рік.

Юлія Тимошенко додала, що її команда не дозволить нікому відібрати національне багатство в українців.

Восьмий ресурс — авіація. Україна входить у топ-10 країн, які мають повний цикл виробництва літаків. Були часи, коли в Україні будували 270 літаків на рік. З 2014 року — жодного. Якщо ми зараз вкладемо у цю галузь кошти, то можемо як мінімум поновити виробництво 50–70 літаків АН-148 та АН-178 і отримати додатково до ВВП на рік 3,5 млрд доларів.

А ще нам треба не забувати, що Україна має один із найкращих вантажних літаків у світі — «Мрія». Його потенціал також нереалізований.

«Тож галузь потрібно підняти, наповнювати фінансами. Україна знову розправить крила», — констатувала Юлія Тимошенко.

Дев'ятий ресурс — ракетно-космічна галузь. «Ось ще цікава

Юлія ТИМОШЕНКО: «Нині українці сповнені надій, і ми не маємо права їх підвести»

Фото Олександра ПРОКОПЕНКА

цифра: Україна входить у топ-5 країн, які мають повний цикл виробництва у цій сфері. Та останніми роками ми працюємо на аутсорсінгу й надаємо послуги комусь (зокрема США), не обслуговуючи самих себе. Натомість немає жодної копійки інвестицій, державних коштів... І це в той час, коли один вкладений у цю галузь долар дає 14 доларів прибутку. Ви уявляєте, який потенціал у нас в руках?» — говорить Юлія Тимошенко.

Десятий ресурс — туристична індустрія. Через недбалість наш потенціал у цій сфері нереалізований! Для прикладу: сусідня Польща, яка має набагато менше історичних пам'яток, щорічно має 14 млрд доларів доходу від туризму. Тож галузь треба підняти.

Юлія Тимошенко говорить: якщо ми зможемо з розумом використовувати усі наші ресурси, то у дуже короткі терміни увірвемося в двадцятку найсильніших економік світу.

«ШВИДКА ДОПОМОГА»

Тепер варто назвати десять першочергових реанімаційних

дій, які зазначені в стратегічному плані та які допоможуть підняти країну якомога швидше.

► **По-перше**, за словами лідера «Батьківщини», треба провести суцільну інвентаризацію всіх ресурсів. Тоді ми дізнаємося, що у народу нахабно вкрали і хто це зробив. Далі винних у розкраданні власності народу треба буде притягнути до відповідальності.

► **Наступний крок** — докорінна зміна грошово-кредитної політики. Зокрема, буде скасовано 37 квазіподатків і зборів, ПДВ буде замінений податком на реалізацію, який діє в найуспішніших країнах світу, а податок на прибуток — податком на виведений капітал. Для сільгоспвиробників буде запроваджений єдиний податок на гектар землі.

► **Третій напрямок дій** — деофшоризація. «Батьківщина» має відповідні законопроекти, а їх ухвалення дасть додатково до дохідної частини бюджету 130 млрд грн.

► **Четвертий крок** — запровадження програми «Контрабанда — стоп!», яка працювала за

часів прем'єрства Юлії Тимошенко і забезпечила зростання доходів бюджету від імпорту товарів та послуг удвічі.

► **П'яте** — суттєве збільшення доходів людей і розвиток внутрішнього ринку.

«Українці є головним інвестором країни! Але насправді наші люди мають найнижчі доходи на Європейському континенті. Якщо це так і залишатиметься, то нас не врятують жодні іноземні інвестиції. Ми мусимо за п'ять років наблизитися за рівнем заробітних плат до рівня Польщі», — пояснює політик.

► **Шостий пункт** стосується пенсій... Мінімальний прожитковий рівень для пенсіонерів складає 3094 гривні. Але 71% людей похилого віку отримують менше. Йде свідоме винищення пенсіонерів. Тому це треба припинити і почати виплачувати гідні соціальні виплати.

► **Сьомий крок** — негайно зупинити вбивчу медичну реформу і той експеримент, який проводять над українцями. Натомість треба ввести систему обов'язкового медичного страхування.

► **Восьма дія** — зниження тарифів удвічі. Суди двох інстан-

цій довели, що тарифи на газ були встановлені незаконно, вони необґрунтовані та надмірно завищені. За словами Юлії Тимошенко, рішення суду дає право новому президенту негайно накласти вето на всі постанови уряду, за якими було встановлено «ринкову» ціну на газ.

► **Дев'ятий крок** — значне підвищення допомоги при народженні дитини. На першу дитину держава повинна виплачувати 50 тисяч гривень, на другу — 100 тисяч, на третю та кожну наступну — по 150 тисяч. Це не просто суттєва допомога молодим родинам, а й загалом спосіб подолати демографічну кризу в країні.

► **Десятий пункт** — масове будівництво житла та впровадження нормального європейського іпотечного кредитування. Перший внесок у розмірі 25–30% має бути скасований та замінений на страхування, окрім того треба продовжити терміни надання кредиту до 15–35 років та суттєво знизити кредитні ставки.

Микола БИКОВ

Вадим ІВЧЕНКО: «У стратегічному плані «Батьківщини» є механізм перетворення одноосібних господарств на сімейні фермерські»

Україна — єдина країна у світі, де 4,5 мільйона людей, які виробляють сільськогосподарську продукцію, не мають статусу товаровиробника, тому не мають можливості взяти кредити й позбавлені державної підтримки. А у підсумку не мають і гідної пенсії. І, звісно, ці люди не сплачують податки до бюджету. Про це під час презентації стратегічного плану «Треба діяти!» говорив народний депутат від фракції «Батьківщина» Вадим Івченко.

«Приблизно 20% таких людей за організацією своєї праці, за якістю і безпечністю своєї продукції нічим

не поступаються фермерським господарствам», — зауважив парламентарій.

За його словами, у програмі дій, презентованій Юлією Тимошенко, чітко розроблено механізм перетворення цих одноосібних господарств на сімейні фермерські.

«А це статус сільгосптоваровиробника, відповідно, сплата ЄСВ до Пенсійного фонду, а відтак і стаж, і гідна пенсія», — додав депутат.

Другий важливий пункт програми — державна підтримка переробників. За словами Івченка, однозначно підтримка має надаватися тим, хто створює ланцюг переробки, займається тваринництвом, органікою та виробляє нішеві культури.

Третій пункт — децентралізація податків. Розроблені командою «Батьківщини» законопроекти, які були подані до парламенту ще в січні 2015 року, передбачають сплату базових податків за місцем ведення господарської діяльності підприємства.

«Ми з мерами малих міст вже п'ять років говоримо про те, що слід зробити прями бюджетні відносини з райцентрами. І лише тепер уряд планує це запровадити з наступного року.

П'ять років нас не чули, і тільки зараз нарешті дійшло, що не потрібно знищувати ті райцентри, навколо яких може відбуватися об'єднання громад», — підкреслив заступник голови комітету Верховної Ради Украї-

ни з питань аграрної політики та земельних відносин.

Важлива і проблема фінансування. Адже більшість створених ОТГ не є спроможними і самодостатніми. Тому, переконаний депутат, вкрай важливо, аби фінансові ресурси зайшли в ОТГ.

«Вони роками відбудовуватимуть дороги лише між населеними пунктами у своїх ОТГ, нічого не витрачаючи на загальний розвиток. На баланс передали більше об'єктів інфраструктури, ніж фактично надали фінансових ресурсів», — пояснив Івченко.

Завершуючи, народний депутат зазначив, що команда «Батьківщини» готова втілювати в життя усі ці пункти плану просто зараз, не відкладаючи на майбутнє.

Відстань у шістьдесят днів майже подолано!
До виборів залишилося менше тижня.
Навіть не віриться, що кампанія добігає кінця,
і вже зовсім скоро інтрига зникне й ми знатимемо
склад Верховної Ради дев'ятого скликання.

МЛЯВО ТА НЕПЕРЕДБАЧУВАНО

Ця виборча кампанія була досить дивною. З одного боку, усе як у «старі добрі часи»: той самий набір політтехнологій та прийомів. Далеко йти не треба: згадаймо лише про клонів.

Комітет виборців України проаналізував списки кандидатів, висунутих в одномандатних округах, і виявив, що у 48 округах (усього їх 199) серед кандидатів зареєстровані так звані клони — особи, які мають однакові прізвища з більш рейтинговими політиками. Загалом у мажоритарних округах балотується 161 кандидат-однофамілець.

Найбільше таких в одномандатному виборчому окрузі № 133 (Одеська обл., м. Одеса) — дев'ять осіб. Зокрема, четверо з прізвищем Баранський, двоє — Дмитрук, двоє — Танцюра.

У цьому ж окрузі балотується кандидат Олександр Зелінський, який є самовисуванцем, але в біографії вказує, що працює в ТОВ «Слуга Народу-ЗЕ».

В ОВО № 137 (Одеська обл., м. Подільськ) та ОВО № 34 (Дніпропетровська обл., смт Царичанка) зареєстровано по вісім осіб-однофамільців. Так, в ОВО № 137 балотуються три кандидати з прізвищем Гончаренко, двоє — з прізвищем Климов, один — Климов, двоє — з прізвищем Муконін. В ОВО № 34 зареєстровано двоє осіб з прізвищем Ісаєв, двоє — Кравченко, двоє — Кришин, двоє — Чорний. Ну і так далі...

Однак з іншого боку ці перегони є абсолютно незвичними для наших реалій. Президентські вибори (кампанія тривала загалом із 31 грудня 2018 року до 19 квітня) були досить насиченими, скан-

дальними, гучними, цікавими та абсолютно непередбачуваними. Нині ж маємо дострокові вибори, тож терміни цього «забігу» значно коротші. Втім, незважаючи на очевидну напругу, все відбувається якось мляво. Здається, що всі просто втомились від цього великого виборчого марафону.

Також треба зважати і на те, що деякі політичні сили виявилися зовсім неготовими до дочасного волевиявлення. Мало хто вірив у те, що президент Володимир Зеленський таки ризикне розпустити Раду. Тож доля тих політиків, які плвли за течією замість займатись партійним будівництвом та розробкою детальних програм, наразі оповита туманом.

Насправді спрогнозувати результати волевиявлення, яке відбудеться 21 липня, мало хто зможе. Якщо із симпатіями українців щодо партій усе більш-менш зрозуміло (хоча й тут є «темні конячки»), то що відбуватиметься на «ма-

жоритарці», не скаже жоден експерт чи провидець.

МАЛО ЗМІСТУ — БАГАТО БАЛАЧОК

Чим запам'ятається ця кампанія? Насправді змісту в ній було не так вже й багато. У разі більше ми знову-таки чули обіцянок, часто до болю наївних та навіть кумедних. На слуху хіба що стратегічний план «Батьківщини» під назвою «Треба діяти!», в якому

На фінішній прямій, або Стомлені виборами

чітко розписані пріоритети та першочергові дії, які потрібні Україні та українцям. Загалом мало хто з політиків вдавався до детального планування, обмежуючись «розмовним жанром». І багато хто зосередився якраз на зустрічах із виборцями.

Наприклад, голова партії «Європейська солідарність»

ти одного провокатора, який, коли зберуться нас тисячі, буде стояти і казати: «Ганьба!». Наступного разу по пиці отримаєте — бо добро має бути з кулаками».

Якось негарно вийшло. Критику все ж треба сприймати...

Пішов у народ і Святослав Вакарчук. Для нього спілку-

вали суди. Для початку указ президента про розпуск парламенту та призначення позачергових виборів розглядав Конституційний суд. Тож узагалі було незрозуміло, чи відбудуться дочасні вибори. Та досить швидко крапки над «і» були розставлені і указ визнали конституційним. Подальші судові розгляди стосувалися реєстрації окремих кандидатів та партій.

Печерський суд Києва дозволив Михеїлу Саакашвілі балотуватися на виборах. А ЦВК відмовила в принципі в реєстрації його партії «Рух нових сил». Та Шостий апеляційний адміністративний суд Києва зобов'язав Центрвиборчком зареєструвати партію Саакашвілі.

Продовжилась ця історія суцільним абсурдом. До суду звернулася Аграрна партія з вимогою до ЦВК провести перевиборення партій через ситуацію з «Рухом нових сил», якого поставили в кінець бюлетеня на останнє 22-ге місце. Шостий апеляційний адміністративний суд задовольнив позов. Тож вибори в принципі були на межі зриву. ЦВК вже встигла замовити та надрукувати велику кількість бюлетенів. Державні кошти і папір витрачено, час змарновано, тож у цьому разі усе організувати заново до 21 липня просто не встигли б. Та Центрвиборчком все ж оскаржив це рішення у Верховному суді. І все знову йде за планом.

Ще були скандальні історії з рішеннями суду та скасуванням реєстрації трьох одіозних персонажів — Андрія Ключова, Анатолія Шарія та Рената Кузьміна...

Та насправді далі буде ще гарячіше. Бо якраз на «мажоритарці» багато що вирішуватимуть саме суди. Найчесніші та найсправедливіші у світі. Тож не виключено, що матимемо ще декілька політичних трилерів, напружених та до болю абсурдних.

Яна ДЖУНГАРОВА

ЦІ ВИБОРИ ДЕ В ЧОМУ ДІЙСНО УНІКАЛЬНІ. ВАЖЛИВУ РОЛЬ ПІД ЧАС КАМПАНІЇ ВІДІГРАВАЛИ СУДИ.

ТА НАСПРАВДІ ЗАРАЗ БУДЕ ЩЕ ГАРЯЧІШЕ. БО ЯКРАЗ НА «МАЖОРИТАРЦІ» БАГАТО ЩО ВИРІШУВАТИМУТЬ САМЕ СУДИ. НАЙЧЕСНІШІ ТА НАЙСПРАВЕДЛИВІШІ У СВІТІ

Петро Порошенко з радістю пішов у народ. То він ягоди на базарі купував, то розказував про ЄС та НАТО, то говорив про «добро з кулаками». Так, на зустрічі в одному з міст Західної України Порошенку неабияк здивував публіку. Екс-президента освистали з натовпу, і він пригрозив незадоволенням: «Вони думають, що ми будемо постійно лише спостерігати, і для того, щоб нас подолати, треба посла-

вання з виборцями особливо важливе. Вакарчук наголошує на тому, що «21 липня відбудеться найбільший суд в історії України». Окрім того, «ти не просто голосуєш, ти виносиш вирок старій політиці». Це знову такий натяк на так звані «нові обличчя». От тільки чи можна фронтмена «Океану Ельзи» називати новачком? Він же був у парламенті й анічогісінько там не зробив корисного. Добре, що й поганого теж не зробив нічого.

До речі, нещодавно Святослав Вакарчук презентував нову композицію під назвою «Човен» — це стовідсотковий хіт. То, може, краще співати, а не марнувати час?

Виборча кампанія «Слуги народу» проходить досить спокійно. Згадати можна хіба що виключення зі списку декількох осіб та зняття з реєстрації кандидата, який, за інформацією ЗМІ, має подвійне громадянство. До речі, нова партія набирала людей поспіхом (мається на увазі «мажоритарка»), тож у майбутньому ми можемо дізнатися багато цікавого про декого з обраних «слуг народу».

СУДОВІ ТРИЛЕРИ

Та ці вибори де в чому справді унікальні. Важливу роль під час кампанії відігра-

КОНТЕКСТ

На друк бюлетенів потрібно понад 500 тонн паперу

Над виготовленням бюлетенів цілодобово працювали 800 співробітників поліграфкомбінату «Україна». Для їх друку було використано майже 540 тонн паперу.

За словами директора підприємства Юрія Оніщенка, якщо скласти усі віддруковані бюлетені один на один у стопку, то цей стос зрівняється з найвищою горою Африки — Кіліманджаро.

Вартість одного бюлетеня по багатомандатному округу становить 4 гривні 20 копійок, а в одномандатних округах — від 2 гривень 28 копійок до 4 гривень 68 копійок залежно від кількості кандидатів, тобто довжини самого бюлетеня.

Заступник голови ЦВК Євген Радченко минулого тижня на брифінгу нагадав, що кількість політичних партій у бюлетені для багатомандатного виборчого округу — 22. Тоді

як у бюлетенях в одномандатних виборчих округах кількість кандидатів суттєво різниться. Найменше політиків висувається по ОВО № 188 (Хмельницька область) — п'ять, найбільше по ОВО № 133 (Одеська область) — 46.

«Поліграфічному комбінату передано замовлення на виготовлення 60 млн 398 тис. 300 виборчих бюлетенів. З них 30 млн 470 тис. 544 бюлетені для загальнодержавного округу та закордонного виборчого округу, 29 млн 990 тис. 630 — виборчі бюлетені для одномандатних виборчих округів. Така різниця пов'язана з тим, що у нас у закордонному виборчому окрузі є понад 400 тисяч виборців, а вони в одномандатних виборчих округах не голосують», — зазначив він.

За словами Євгена Радченка, загальний обсяг коштів, виділених на підготовку й проведення виборів, — 1 млрд 949 млн 620 тисяч грн.

Газова математика

Урядова програма 20/20, яка передбачає наростити видобуток українського природного газу до 20 млрд куб. м до 2020 року, з тріском провалилася. І хоч дочірнє підприємство «Укргазвидобування» раз за разом заявляє про черговий рекорд, у цифровому вимірі це не дуже вражає. Тому надія на енергонезалежність поступово вмирає.

Цифри — штука вперта й говорять самі за себе. З 2014 року обсяг видобутку газу в системі «Укргазвидобування» виріс з 15,12 млрд куб. м до 15,49 млрд куб. м — всього на 370 млн. Тобто за логікою ані шампанське відкорокувати, ані премії багатомільйонні виписувати нема за що.

Показник закачування блакитного палива до ГТС також не радує — у порівнянні з 2014 роком він падає. Доволі показовим був у цьому плані минулий рік: при видобутку власного газу на рівні 15,49 млрд куб. м до ГТС було закачано всього 13,99 млрд. Тобто 1,5 млрд куб. м розтанули як марево.

Правда, на цей випадок у газувиків є доволі цікава стаття про виробничо-технологічні витрати та втрати природного газу, які єдині б'ють справжні рекорди. Аналітики нафторинку, які вивчили звіти виробничої діяльності «Укргазвидобування», констатують, що втрати держкомпанії із січня по червень 2019-го становили 4,49 млн куб. м, або 28 млн грн на добу (без ПДВ, у цінах з 1 листопада 2018 року, за якими НАК «Нафтогаз України» купує газ у «Укргазвидобування»).

При збереженні існуючої динаміки держкомпанія має всі шанси за підсумками року збільшити втрати газу до 1,6 млрд куб. м, побивши минулорічний рекорд. Тоді за підсумками року втрати досягли 1,5 млрд куб. м та виросли в 2,5 раза порівняно з 2015-м.

На думку фінансового експерта Олексія Куца, якщо б втрати залишилися на рівні 2014 року (0,6 млрд куб. м), то реальний показник видобутку склав би в минулому році 14,6 млрд кубів, або на 0,52 млрд менше рівня 2014-го. Збільшення втрат із 0,47 до 1,42 млрд куб. м призвело до того, що за цією статтею витрат було списано газу на суму понад 8 млрд грн за нинішнім тарифом.

На жаль, всі ці втрати — реальні вони чи намальовані пухкими руками «реформаторів» з метою підзаробити зайвий мільйон-другий — врешті лягають на плечі українців. Адже підвищення тарифів на газ нам пояснювали саме необхідністю вкладати гроші в розвиток видобутку, в тому числі й на розвідку нових родовищ.

Натомість вже навіть в уряді визнають, що мільярди гривень просто згоріли. В інтерв'ю «Главкому» міністр енергетики та вугільної промисловості Ігор Насалик заявляє, що 40 млрд грн «Укргазвидобування» списало на гідророзриви пластів. Гіпотетично такий метод міг би допомогти у збільшенні видобутку, адже в пласт закачують під великим тиском воду з піском для утворення тріщин, які вивільняють газ. Але неправильне використання гідророзриву призводить до зворотного ефекту. І на тих родовищах, де застосовані розриви, вони були неприйнятні. В результаті маємо «ефект»: гроші використано, родовища без газу, видобуток не збільшено, а команда «реформаторів» щомісяця отримує чималенькі зарплати.

Ось така вона, газова арифметика, в якій інтереси громадян та країни винесені за дужки...

Олекса ГОНСЬКИЙ

Феміда проти тарифів. РАХУНОК 2:0

Можна довго й наполегливо казати, що біле це чорне, але правда рано чи пізно візьме своє. Феміда вже вдруге визнає, що ціни на газ для населення та теплокомуненерго у травні 2016 року з легкої руки прем'єр-міністра Гройсмана, який без зайвої скромності називає себе соціальним, було підвищено незаконно.

Минулого тижня Шостий апеляційний адміністративний суд відхилив апеляцію Кабінету міністрів і підтвердив законність рішення колегії суддів Окружного адміністративного суду м. Києва, яка задовольнила позов Юлії Тимошенко та ГО «Тарифна мобілізація» проти уряду щодо незаконного підвищення ціни на газ для населення та теплокомуненерго, яке відбулося у травні 2016 року.

Було очевидним, що після того, як суд першої інстанції (Окружний адміністративний суд м. Києва) через майже три роки розгляду справи визнав урядову постанову № 315 від 27.04.2016 року, яка запроваджувала формулу тарифоутворення «Дюссельдорф +», протиправною та нечинною з моменту прийняття, відповідачі (Кабмін, НКРЕКП та «Укргазвидобування») намагалися оскаржити це рішення. Але й апеляційна інстанція, дослідивши матеріали справи, відхилила апеляційні скарги, тим самим залишивши чинним рішення першої інстанції.

Представник Юлії Тимошенко у «тарифній справі» Микола ТИТАРЕНКО констатував, що судова система починає змінюватися й ухвалювати справедливі рішення. На його переконання, суд дійшов такого висновку через те, що відповідач не надав жодного економічного обґрунтування встановленої ціни на природний газ. Та й присутній у

матеріалах справи експертний висновок не дає відповіді на це питання.

«І тепер суди першої та апеляційної інстанцій підтвердили перевищення повноважень й необґрунтованість встановлених тарифів», — зазначив адвокат у коментарі «ВВ».

Він нагадав, що відповідачі можуть подати впродовж 30 днів після отримання рішення касаційну скаргу. І, найімовірніше, Кабмін цією можливістю скористається. Також у них є процесуальна можливість клопотати перед судом касаційної інстанції про зупинення судового рішення Окружного адміністративного суду, яке було підтвержене апеляційною інстанцією.

Не дивно, що на рішення Шостого апеляційного адміністративного суду відреагував і «винуватець урочистостей» пан Гройсман.

«Мова йде про рішення (суду. — Ред.), що скасовує рішення, яке вже кілька років не є чинним взагалі. Тому воно й було скасовано», — заявив «соціальний» прем'єр у Харкові, додавши, що рішення суду не тягне за собою відшкодування людям переплат за газ.

І ось тут він вчергове проявив всю свою «компетентність». Адже, нагадаємо, вже двома судовими інстанціями постановою № 315 від 27.04.2016 року визнана протиправною та нечинною з моменту прийняття. Тобто

споживачі мають право вимагати перерахунку за весь термін її дії.

Згідно із статтею 14 Кодексу адміністративного судочинства України, судові рішення, що набрали чинності, є обов'язковими до виконання всіма органами державної влади, органами місцевого самоврядування, їх посадовими та службовими особами, фізичними і юридичними особами та їх об'єднаннями на всій території України. Невиконання судового рішення тягне за собою відповідальність, встановлену законом.

За словами Миколи Титаренка, споживачам можна не чекати на касацію і звертатися вже зараз із заявами про перерахунок до постачальників газу (зазвичай це облгази). Адже рішення апеляційного суду вже набрало чинності. У заяві потрібно вказати обсяги газу, які були спожиті за період дії постанови, бажано вивести різницю між ціною, яка була сплачена, та тією, яка діяла до ухвали постанови № 315, та зробити посилання на судове рішення. Щоб унеможливити ігнорування з боку облгазів, відповідну заяву потрібно або принести власноруч та вимагати її зареєструвати, або направити до постачальника замовним листом.

У разі, якщо газопостачальник відмовиться робити перерахунок, доведеться стягувати з нього компенсацію в судовому порядку в цивільному судочинстві. На жаль, колективних заяв тут не може бути. Кожне домогосподарство використовує свій обсяг газу. Тому той, хто хоче добитися перерахунку, має подавати заяву окремо.

Аріна МАРТОВА

СПОЖИВАЧІ МОЖУТЬ ЗВЕРТАТИСЯ ІЗ ЗАЯВАМИ ПРО ПЕРЕРАХУНОК ДО ПОСТАЧАЛЬНИКІВ ГАЗУ ВЖЕ ЗАРАЗ. АДЖЕ РІШЕННЯ АПЕЛЯЦІЙНОГО СУДУ НАБРАЛО ЧИННОСТІ. У ЗАЯВІ ПОТРІБНО ВКАЗАТИ ОБСЯГИ ГАЗУ, ЯКІ БУЛИ СПОЖИТІ ЗА ПЕРІОД ДІЇ ПОСТАНОВИ, ТА ЗРОБИТИ ПОСИЛАННЯ НА СУДОВЕ РІШЕННЯ. ЗАЯВУ ПОТРІБНО АБО ПРИНЕСТИ ВЛАСНОРУЧ ДО ПОСТАЧАЛЬНИКА ГАЗУ ТА ВИМАГАТИ ЇЇ ЗАРЕЄСТРУВАТИ, АБО НАПРАВИТИ ЗАМОВНИМ ЛИСТОМ

Українські чиновники та нардепи не знають, скільки українців виїхало за кордон у пошуках роботи та кращої долі. Попри їхні переможні заяви про зростання середньої зарплати, зниження темпів безробіття тощо люди роблять вирішальний для себе вибір — їхати. За даними Мінсоцполітики, за кордоном постійно працюють 3,2 млн українців, тимчасово — 7–9 млн. Час від часу парламентарі згадують про заробітчани й у законодавчих ініціативах прописують покращення умов перебування на чужині з метою повернення українців додому. Проте турбота на папері зазвичай є відпискою та дає можливість лише для розпилю чергових коштів.

Зареєстрований у парламенті законопроект №10383 за авторством голови фракції «Народного фронту» Максима Бурбака має благодію мету посилити державний захист українців за кордоном та сприяти їхньому поверненню додому. І в цьому має допомогти... створення окремого відомства, яке координуватиметься прем'єр-міністром.

Новстворений орган має працювати за принципом «єдиного вікна» та гіпотетично має підтримувати зв'язок із заробітчанами за кордоном, налагоджувати відносини з іноземними державами й підписувати угоди про співробітництво та захист українців за кордоном.

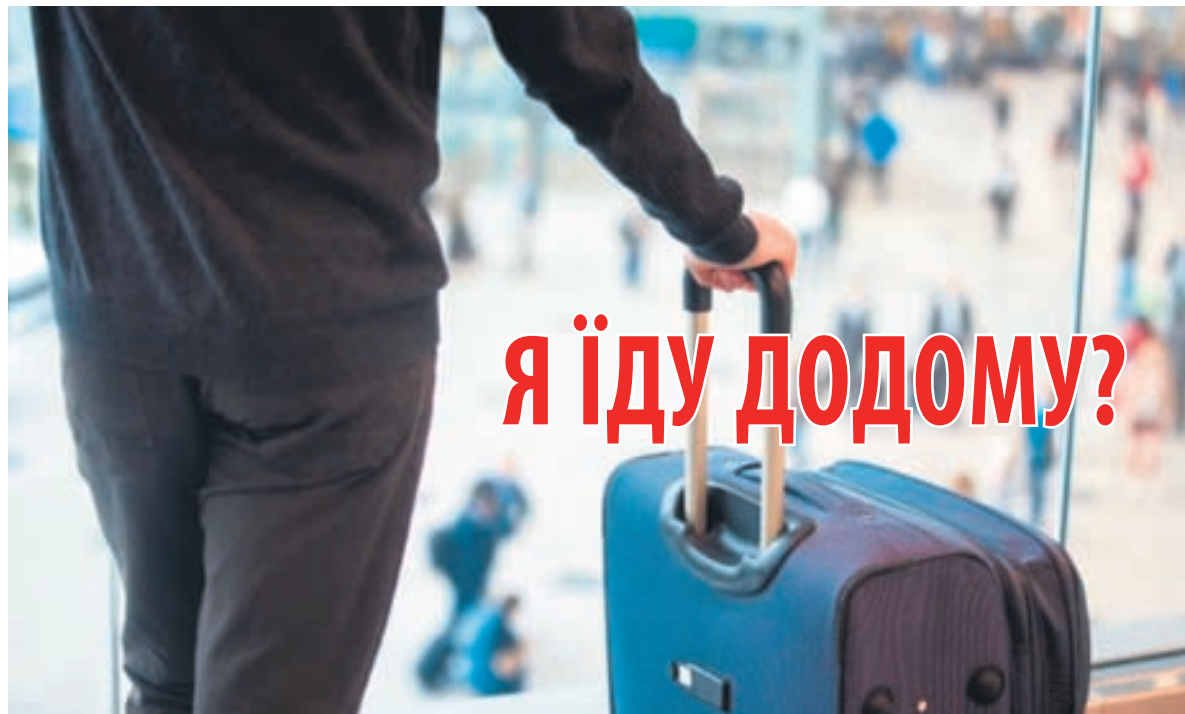
А ще відомство повинно забезпечувати надання допомоги та послуг трудовим мігрантам із різних країн. Чиновники інформуватимуть заробітчани та членів їхніх сімей про їхні права.

Крім того відомство збиратиме, опрацьовуватиме та оприлюднюватиме інформацію про ринок праці та умови зайнятості за кордоном й братиме участь в організації наукових досліджень. На новостворений орган перекладуть

зобов'язання Мінсоцполітики щодо ліцензування компаній, які сприяють працевлаштуванню українців за кордоном.

Відомство розроблятиме та впроваджуватиме програми й проекти допомоги трудовим мігрантам, реінтеграції трудових мігрантів як самостійно, так і за участі міжнародних партнерів.

Окреме місце в документі займає доступ до освіти за кордоном. У пояснювальній записці наголошується, що при багатьох громадах та за рахунок громад функціонують українські школи. Викладають там колишні педагоги. Однак державна підтримка цієї освіти прямо не передбачена чинним законодавством — адже йдеться про заклади освіти, які утворені за межами України й фінансуються коштом українських громад. Законопроект пропонує встановити можливість виділяти кошти з держбюджету на окремі освітні заходи, а також безкоштовно забезпечувати підручниками всіх, хто набуває українську освіту за кордоном. Крім того, документ встановлює обов'язок держави сприяти сертифікації та акредитації

Я ІДУ ДОДОМУ?

вчителів українських шкіл у громадах, а також оцінюванню знань і визнанню документів випускників таких шкіл в Україні.

Здавалося б, це чудова ініціатива. Адже українцям, які всією родиною перебувають на чужині, полегшать доступ до української освіти, закінчення якої дає можливість вступу на пільгових умовах до вітчизняних вишів. Але якщо згадати, що за останніх п'ять років в Україні було закрито 2100 шкіл та що батькам школярів доводиться купувати підручники щороку, хочеться запитати, чим в очах парламентарів одні діти відрізняються від інших. Якщо бути вже зовсім чесними, ті родини, які виїхали з дітьми, зацікавлені в тому, щоб малеча навчалася в місцевій школі та в подальшому вступила до європейського вишу, за-

кінчила його та й надалі жила-працювала в країні перебування. У цьому сенсі збільшення видатків на надання української освіти за кордоном викликає питання. Безумовно, потрібно допомогти вивчати українську мову й наші традиції діткам, які виїхали з батьками. Але немає гарантії, що з легкої руки наших чиновників ця стаття держбюджету не перетвориться на корупційну складову.

Тому наразі складається враження, що на мігрантах вчергове намагатимуться заробити як політичні бали, так і дивіденди у грошовому вимірі. При цьому у разі прийняття такі новації не допоможуть реальному захисту заробітчани та їхніх сімей і не сприятимуть поверненню мігрантів.

Катерина МІЦКЕВИЧ

ТИМ ЧАСОМ

Польща має намір захистити українців від аферистів

Польська влада планує створити Агентство з працевлаштування іноземців задля забезпечення іноземних працівників від аферистів, повідомляє vsetutpl.com.

Польські чиновники вважають, що давно пора взяти під контроль агентство, завдяки яким іноземці приїжджають до Польщі на заробітки. Нове відомство контролюватиме й кожного заробітчанина, й контору, через яку він був працевлаштований.

Крім того, планується, що агентство збиратиме дані про всі вакансії від роботодавців, а потім проводитиме відбір на наявні посади через перевірені фірми з працевлаштування у самій Польщі.

ДУМКА ЕКСПЕРТА

«Поки Україна не перетвориться на справжню правову державу, жоден законопроект не поверне наших співвітчизників додому»

Віталій МАХІНЬКО,
голова профспілки українських
трудомих мігрантів
«Трудова солідарність»:

«На мою думку, законопроект готувався людьми, які не зовсім розуміють на проблематиці трудових мігрантів та не знають, від чого їх потрібно захищати в країнах перебування. Тому ухвалення документа в тому варіанті, який є зараз, нічого не принесе, окрім додаткових витрат на створення нового органу та комплектації його штату тощо.

На жаль, пропозиція депутатів щодо посилення правової допомоги українцям за межами країни не запрацює ефективно. Бо послуги кваліфікованих юристів за кордоном дуже дорогі, і в кожній країні є свої особливості законодавства.

Дуже багато людей працюють нелегально, й відстоювання своїх прав для

них може закінчитися депортацією, бо фактично вони порушують місцеве законодавство.

У тій самій Польщі 95% наших співгромадян, зайнятість яких вважається легальною, оформлюють не трудові, а цивільно-правові угоди. Укладання таких договорів дозволяє суттєво урізати права українців, які працюють за кордоном: у цих угодах можуть прописати 12-годинний робочий день, розгалужену систему штрафів, працю без відпусток тощо. І людина, яка приїжджає працювати на одних умовах на певну вакансію, отримує значно більше функціональних обов'язків та вдвічі менше грошей. Через те, що цивільно-правові угоди не підпадають під польське трудове законодавство й регулюються господарським правом, суд порушень не бачить, адже все відбувається в рамках закону.

Більше того, в інших країнах корупцію також ніхто не відміняв. Тому в найбільших польських агенціях, за до-

помогою яких наші співвітчизники працевлаштовуються, налагоджені зв'язки з інспекціями праці, які ніколи не бачать жодних порушень. І це попри укладання міжвідомчих угод!

Тому в першу чергу потрібно опікуватися не створенням нового відомства, що передбачено в законопроекті, а змусити ті органи влади, які наразі відповідають за напрямок трудової міграції, працювати по-справжньому.

Так, Мінсоцполітики здійснює ліцензування та контроль діяльності компаній з працевлаштування за кордоном. Консульства, які підпорядковані МЗС, мають надавати захист та допомогу в країнах перебування мігрантів. Служба зовнішньої розвідки займається проблематикою нелегальної міграції, та й в МВС є Департамент протидії торгівлі людьми. Адже наразі багато посередників пропонують нелегальну роботу за кордоном. А деякі навіть відкрито роблять пропозиції щодо виготовлення не-

легальних документів, за якими легше буде працевлаштуватися в іншій країні. Якби ці органи запрацювали належним чином — це суттєво б покращило ситуацію. В подальшому доречно було б ввести окрему посаду на рівні заступника міністра з питань трудових мігрантів, який би опікувався тільки ними.

Але поки Україна не перетвориться на справжню правову державу, де закон є один для всіх, жоден законопроект не здатний буде повернути наших співвітчизників додому. Тимчасова праця за кордоном наочно демонструє, що життя за кордоном не солодке і що ми там чужі. Тим не менш українці почуваються більш комфортно, якщо з часом перевозять туди свої родини. І таких мігрантів вже майже стовідсотково не повернути. Їхні діти вчаться у місцевих школах і швидко адаптуються до нових умов життя. Тому треба зробити так, щоб людина бачила себе та свою місію в Україні».

Кремлівські пропагандисти давно навчилися прикривати імперські амбіції та агресію путінської Росії тезою: «Весь світ проти нас». А ще Москві дуже не хочеться, щоб Україна, Грузія, Молдова тощо вступили до НАТО. Адже у головного спадкоємця СРСР алергія на Альянс, ускладнена нездоланим бажанням хоч чимось накапостити. Тому не дивно, що під час міжнародних військово-морських навчань Sea Breeze 2019 у Чорному морі, які закінчилися минулого тижня, варто було очікувати провокацій від РФ.

У міжнародних навчаннях, які спільно організовують Україна й США, щорічно беруть участь представники різних країн. І щоразу Росія бурчить й висловлює незадоволення тим, що в Чорному морі, яке вона вважає своїм, курсують кораблі НАТО. Попри те, що кожного року РФ запрошували до участі в таких навчаннях, Кремль відмовлявся. Правда, в 1998 році за президентства Єльцина три російські кораблі все ж таки брали участь у Sea Breeze, але цей досвід не завадив вже наступного року заводити стару платівку про те, що НАТО — зло і що весь світ знову ополчився проти Росії.

Цього року майстерність на морі, суші, у повітрі і під водою в рамках Sea Breeze відточували три тисячі військовослужбовців із 19 країн — України, США, Болгарії, Великої Британії, Грузії, Греції, Данії, Італії, Канади, Латвії, Литви, Молдови, Норвегії, Польщі, Румунії, Туреччини, Швеції, Франції, Естонії. У навчаннях були задіяні 28 кораблів та 27 повітряних суден.

На тлі подій на «Лошарику», які призвели до загибелі 14 російських моряків і які Путін відразу засекретив, Кремлю було конче потрібно нагадати своїм співгромадянам про те,

ЦЬОГО РОКУ МАЙСТЕРНІСТЬ НА МОРІ, СУШІ, У ПОВІТРІ Й ПІД ВОДОЮ В РАМКАХ SEA BREEZE ВІДТОЧУВАЛИ ТРИ ТИСЯЧІ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ІЗ 19 КРАЇН — УКРАЇНИ, США, БОЛГАРІЇ, ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ, ГРУЗІЇ, ГРЕЦІЇ, ДАНІЇ, ІТАЛІЇ, КАНАДИ, ЛАТВІЇ, ЛИТВИ, МОЛДОВИ, НОРВЕГІЇ, ПОЛЬЩІ, РУМУНІЇ, ТУРЕЧЧИНИ, ШВЕЦІЇ, ФРАНЦІЇ, ЕСТОНІЇ. У НАВЧАННЯХ БУЛИ ЗАДІЯНІ 28 КОРАБЛІВ ТА 27 ПОВІТРЯНИХ СУДЕН

що Росія досі є великою морською державою (Великій Британії та США, мабуть, потрібно в цей час нервово курити десь у закутку) та єдиною володаркою Чорного моря (Туреччині з її контролем над Босфором також, напевно, потрібно ридати), адже «Кримнаш» і все таке інше. Тому не дивно, що ще напередодні Sea Breeze роспропагандисти на різні лади почали розповідати, що навчання українців з іншими країнами — це провокація проти Росії й відпрацювання атаки військ НАТО на анексований півострів. Тим більше, що новини про зовнішнього ворога чудово відволікають від проблеми водопостачання анексованого півострова. Адже воду для населення окупанти направляють на потреби військової бази. Тому для рос-

пропаганди зовсім не важливо те, що цього року один із основних акцентів у маневрах робиться на охорону державного кордону України, у зв'язку з чим у планах військових — відпрацювання річкового елемента на Дунаї. За легендою, агресор намагається заблокувати вихід до моря з річки: Україна відпрацює завдання з забезпечення супроводу транспортних цивільних суден через гирло Дунаю до Чорного моря.

Щоб продемонструвати, хто в Чорному морі хазяїн та попусувати нам кров, окрім слів росіяни намагалися й діяти. Попри те, що підготовка до навчань починається за рік, напередодні Кремль навмисно перекинув ділянку в Чорному морі, де, згідно з планом, має проходити Sea Breeze.

«Мене дивує, що напередодні навчань ми отримуємо повідомлення про закриття певних районів Чорного моря. Ці дії з боку Російської Федерації не можна назвати інакше, як смішними й дитячими. Ми були готові до подібних витівок, тому провели перепланування і діятимемо в інших районах, щоб удосконалювати навички із сумісності та спільного виконання завдань на морі, суші й у повітрі з країнами-партнерами. Я впевнений, що наші спільні зусилля дозволяють зробити ще один крок до безпеки в Чорноморському регіоні», — повідомив на відкритті навчань Sea Breeze 2019 командувач ВМС Збройних сил України Ігор Воронченко.

Як контрудар й елемент брязкання зброєю ВМФ РФ одно-

часно із Sea Breeze проводив власні навчання, в яких були задіяні десять кораблів. Серед них великі десантні кораблі «Азов» і «Цезарь Куников», малі ракетні кораблі «Орехово-Зуєво» і «Мираж», а також ракетні катери «Івановец», «Набережные Челны», «Р-60» тощо.

А на додаток корабель Чорноморського флоту РФ «Сметливый», нехтуючи прибережними повідомленнями, вперся до закритого для мореплавства району, де проводились практичні стрільби корабельної артилерії. Наш фрегат «Гетьман Сагайдачний» намагався опитати судно, що передбачено міжнародним протоколом, але російський корабель зробив вигляд, що має проблеми зі зв'язком.

Певно, російські військові розраховували на те, що «Сметливого» підіб'ють, щоб потім можна було роздмухати скандал та продемонструвати нарешті своїм співвітчизникам усю підступність і загрозу НАТО, але, мабуть, усе пішло не за їхнім планом. Корабель не постраждав й почала на базу. Тому прес-служба ЧФ РФ стверджує, що такого інциденту взагалі не було — тобто учасникам міжнародних навчань усе примарилось.

Sea Breeze закінчилися, навчання пройшли успішно. Враховуючи те, що ще в 2017 році НАТО оголосило чорноморську безпеку одним із головних своїх пріоритетів, такі навчання окрім отриманого досвіду дають Росії чіткий сигнал нарешті згадати про міжнародне та гуманітарне право. Правда, для РФ такі натяки, мабуть, є занадто тонкими, тому Кремль продовжує агресію, пропускаючи стурбованість світу повз вуха. З Чорного моря Росія нікуди не подінеться. Й надалі провокуватиме Україну попри допомогу з боку США, Канади та європейських країн. Тому нам потрібно нарощувати свою міць на морі та зберігати холодний розум.

Антоніна МИРОШНИЧЕНКО

18 липня має відбутися доволі цікава для України зустріч двох диктаторів — Олександра Лукашенка та

Володимира Путіна. Подейкують, що переговори пройдуть на Валаамі, щоб помолитись та перехрестившись ці двоє вирішили питання інтеграції РФ та Білорусі в рамках розвитку так званої Союзної держави.

«Бацька» не дарма відсвяткував своє 25-річчя у владі. У міжнародній політиці він за чверть віку навчився маневрувати та прослизати між крапельками. Із Росією все простіше й складніше одночасно. Продавши «Газпрому» білоруську ГТС та давши дозвіл на розміщення російських військових баз на території республіки, він вибивав із РФ знижки на газ та можливість мати торгові преференції.

Тепер у Лукашенка інший біль — Союзна держава, про створення якої Росія й Білорусь мають остаточно домовитися вже в листопаді. І, здавалося б, зустріч глав цих держав мала б відбутися восе-

ни — адже зараз над «дорожньою картою» працює не тільки група з інтеграції, а й особисто прем'єр-міністри цих країн. Але, мабуть, щось пішло не так. Адже риторика Лукашенка дещо змінилася. Він на всі заставки ляв кишенькового Дмитра Медведєва й наполягав, що той мало не гальмує процеси створення Союзної держави і що на липневій зустрічі з Путіним обговорювати немає чого, бо так і не було досягнуто конкретних домовленостей.

Не виключено, що на зустрічі з кремлівським карликом «бацька» намагався продати привабливіші для Білорусі умови нового газового контракту (термін діючого сплаває наприкінці 2019 року й за попередніми домовленостями 1 червня сторони повинні були підписати новий контракт. — Прим. авт.).

Також зрозуміло, що Лукашенку не хочеться позбавлятися влади й пре-

зидентського посту на угоду Путіну. Саме тому в його риторичі все частіше звучить меседж про те, що Росія й Білорусь не стануть єдиною державою і що республіці потрібно ставати справді незалежною й не бігти за захистом ані під НАТОвську парасольку, ані під крило РФ.

Гарні слова, а ось із реалізацією виходить гірше. Бо на військовому параді, присвяченому Дню незалежності Білорусі, разом із коробками білоруських військ крокували російські, курсувала російська військова техніка — «Гвоздики», «Гіацинти», «Іскандери» тощо, а в небі виконували фігури російські пілоти.

Як не прикро було це визнавати, підготовка росіян, місце постійної дислокації частин яких знаходиться саме в Білорусі, значно вища, ніж у місцевих. Тому, по суті, Лукашенко, який каже про

незалежність і який власноруч впустив російська на свою територію, або одягнув великі рожеві окуляри, або банально бреше своєму народу. Бо якщо Росії знадобиться захопити Білорусь, вона зробить це тихо й без зайвого шуму, не докладаючи особливих зусиль.

А у складі Союзної держави це можна буде зробити набагато простіше й без набридливої для вух Путіна міжнародної реакції. Як це відбувалося із Чечнею у 1990-х, коли світ проковтнув загибель незалежної Ічкерії тільки тому, що у міждержавній справі втручати якось незручно.

Україна ж у разі такого об'єднання (чи поглинання?) отримає зовсім поряд додатковий «балкон», з якого в будь-який момент її зможуть атакувати російські війська.

Олена САФОНОВА

Таємна вечеря Путіна й Лукашенка

Зворотний бік злочинного світу Великої Британії XXI століття

Хто править кримінальним підпіллям сьогодні? Були часи, коли всім були знайомі фотороботи тих, кого розшукує поліція, їхні прізвиська, клуби і паби, де підозрілі особи збиралися і обмірковували свої темні справи. Тепер злочинність організовують як будь-який інший бізнес, і її головні дійові особи мають вигляд звичайнісіньких брокерів або магнатів. Ми живемо у світі, в якому, за висловом Роба Вейнрайта, донедавна головного поліцейського Європи, злочинність «стала анонімною». Підпілля стало елітою.

За оцінками Національного агентства з боротьби зі злочинністю (НАБЗ), у Великій Британії щороку відмивається 90 мільярдів фунтів стерлінгів кримінальних грошей, що становить 4% ВВП країни. Лондон став світовою столицею легалізації доходів і серцем європейської організованої злочинності. Англійська стала мовою міжнародного злочинного співтовариства.

Злочинність — невід’ємна частина британської економіки, що забезпечує сотні тисяч робочих місць, причому не тільки для професійних злочинців, — за підрахунками НАБЗ, нині діють 4629 організованих злочинних груп, — а й для співробітників поліції та в’язниць, юристів і судових чиновників, а також для охоронного бізнесу, в якому зараз задіяно понад півмільйона осіб.

Так само, як зникали з головних вулиць вивіски місцевих магазинів, зникають старі сімейні фірми злочинців чи то в Лондоні, Глазго, Ньюкаслі, чи то в Манчестері. І так само, як британські футбольні фанати вивчали імена безлічі нових іноземних гравців, детективам довелося робити те саме, коли з’являлося все більше нових злочинців. У Британію колись ввозили наркотики із півдужини країн, зараз їх більше 30. Молода людина, яка раніше шукала б собі місця у сфері торгівлі або промисловості, тепер може побачи-

ти, що наркобізнес пропонує кращі перспективи кар’єрного росту. А крім наркотиків і зброї британські торговельні канали тепер сприяють торгівлі жінками зі Східної Європи та Африки для проституції і дітьми з В’єтнаму, які працюють у наркоторговців на найнижчих позиціях.

За останні чверть століття змінився сам вигляд світової злочинності. Стів Родхаус, заступник директора НАБЗ, говорить: «Міжнародний характер злочинності і технологій — ось, мабуть, два головні чинники, які змінилися».

Виступаючи у штаб-квартирі НАБЗ у Воксхоллі на півдні Лондона, Родхаус розповів, наскільки швидко розвивалася робота агентства: «Практично всі найбільш значущі і великі операції НАБЗ нині пов’язані з переміщенням людей, товарів або грошей через міжнародні кордони. Часи, коли ми мали справу з бандами наркоторговців, бандами торговців вогнепальною зброєю або бандами, що торгують людьми, змінилися, коли з’явилася концепція багатопроточної «полізлочинності». Групи, що задовольняють запити кримінальних ринків, якими б вони не були, зараз зустрічаються набагато частіше. Це бізнес, і люди прагнуть експлуатувати ринки, то навіть обмежуватися одним?»

Вейнрайт, який дев’ять років обіймав пост глави Європолу, також

відзначив цю глобалізацію злочинності. Виступаючи на зборах Поліцейського фонду відразу після своєї відставки минулого року, він сказав, що Європол, європейський еквівалент Інтерполу, який розширився з моменту його заснування в 1998 році, коли «він складався буквально з двох чоловіків і собаки, — в Люксембурзі», нині розглядає 65 тисяч справ на рік. За його підрахунками, до 2018 року в Європі орудували п’ять тисяч організованих злочинних угруповань, і модель мафії змінилася на «більш гнучку», в якій задіяні 180 різних країн і майже 400–500 великих фахівців з відмивання грошей. Це міжнародний бізнес з фахівцями з вербування персоналу, переміщення, відмивання грошей і підробки документів.

Один із головних чинників — це, безумовно, інтернет. Вейнрайт порівняв його вплив на злочинність із впливом автомобіля в 1920–1930-х роках, коли раптом злочинці отримали можливість швидко ховатися і користуватися перевагами нових ринків. Він також нагадав про даркнет, де, за його підрахунками, продавалося 350 тисяч видів різних незаконних товарів, — 60% з них становили наркотики, — але крім них там було буквально все, від зброї до порнографії, і навіть працювала система рейтингу для оцінки швидкості доставки і якості.

Нові обличчя, про які британська поліція — і часто Інтерпол і Європол — не знали, вкупі зі зростаючою кількістю технічно підкованих злочинців, здатних приховати свою особистість, змішалися в отруйний коктейль, новий вид — «Злодії анонімні».

Данкен КЕМПБЕЛЛ
The Guardian, Велика Британія

У Росії вирує новий допінг-скандал

Другого липня Всесвітнє антидопінгове агентство ВАДА (WADA) оголосило про те, що в матеріалах московської антидопінгової лабораторії знайдені «серйозні докази» проти 298 спортсменів.

«Отримані зараз дані знову підтверджують існування в Росії допінг-програми, яка була виявлена в 2015 році. Для мене ця інформація не стала несподіванкою», — повідомив газеті «Гельсінгін саномат» фінський представник правління Міжнародної асоціації легкоатлетичних федерацій (IAAF) Антті Піхлакоскі.

Доступ до даних московської антидопінгової лабораторії був умовою ВАДА для відновлення акредитації Російського антидопінгового агентства (РУСАДА) і московської лабораторії, а також однією з вимог Міжнародної асоціації легкоатлетичних федерацій для відновлення статусу Всеросійської федерації легкої атлетики після заборон, пов’язаних із допінгом.

За останні місяці ВАДА проаналізувала 2262 допінг-проби, які були отримані в 2015 році або раніше. Нещодавно були додатково вивчені 578 допінг-проб.

«Поки що немає підтвердження того, що інформація, отримана в січні агентством ВАДА, була повною. Але численні порушення, виявлені в допінг-пробах, свідчать про те, що інформації було отримано багато. Важливо відзначити, що йдеться про серйозні порушення», — констатував Антті Піхлакоскі.

ВАДА позбавила Російське антидопінгове агентство і московську антидопінгову лабораторію повноважень на проведення тестувань після виявлення в 2015 році контрольованої державою допінг-системи. Це рішення призвело до недопуску російських спортсменів до міжнародних змагань з різних видів спорту.

У вересні 2018 року ВАДА відновила статус Російської антидопінгової агенції. У червні цього року Міжнародна асоціація легкоатлетичних федерацій прийняла рішення продовжити заборону на участь Росії в міжнародних змаганнях, яка була введена в 2015 році.

Міністр спорту Росії Павло Колобков повідомив, що представники РУСАДА тісно співпрацюють із ВАДА. Він заявив, що не слід виносити спортсменам поспішних вироків. На його думку, необхідно дочекатися закінчення досліджень.

«Рішення Міжнародної асоціації легкоатлетичних федерацій є дуже важливим для того, щоб російська культура стосовно вживання допінгу змінилася. Вона змінюється повільно, і тому тиск треба зберігати», — вважає фінський представник правління Міжнародної асоціації легкоатлетичних федерацій.

На думку Піхлакоскі, відсторонення від міжнародних змагань — один із найважливіших методів впливу в боротьбі з допінгом. Міжнародна асоціація легкоатлетичних федерацій ще не готова скасувати заборону на участь Росії в міжнародних змаганнях.

ВАДА повідомляє про ретельний аналіз 150 проб 43 спортсменів. Результати вже відправлені відповідним спортивним організаціям.

ВАДА підкреслює, що може продовжити розслідування самостійно, якщо організації не розроблять для таких випадків спеціальні антидопінгові процедури.

Другого липня ВАДА також повідомила про плани вивчити до кінця 2019 року всі підозрілі зразки московської антидопінгової лабораторії.

Юкка ВУОРИО
Helsingin Sanomat, Фінляндія

ЛОНДОН СТАВ СВІТОВОЮ СТОЛИЦЕЮ ЛЕГАЛІЗАЦІЇ ДОХОДІВ І СЕРЦЕМ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ОРГАНІЗОВАНОЇ ЗЛОЧИННОСТІ. АНГЛІЙСЬКА СТАЛА МОВОЮ МІЖНАРОДНОГО ЗЛОЧИННОГО СПІВТОВАРИСТВА. ЗЛОЧИННІСТЬ — НЕВІД’ЄМНА ЧАСТИНА БРИТАНСЬКОЇ ЕКОНОМІКИ, ЩО ЗАБЕЗПЕЧУЄ СОТНІ ТИСЯЧ РОБОЧИХ МІСЦЬ, ПРИЧОМУ НЕ ТІЛЬКИ ДЛЯ ПРОФЕСІЙНИХ ЗЛОЧИНЦІВ

Два роки тому Marvel вирішила перезапустити кінокомікс про Людину-павука. Це здавалося абсолютним безглуздом, бо за останні роки ми бачили аж дві варіації цієї супергеройської історії. У першій роль Спайдермена виконав Тобі Макгвайр, у другій — Ендрю Гарфілд. Ці стрічки були зовсім різними, та водночас досить цікавими і захоплюючими.

І саме тому ідея перезапуску одразу не сподобалась. До того ж на головну роль запросили актора, який на перший погляд абсолютно не схожий на відомого супергероя. Кандидатура Тома Холланда здивувала. Але після прем'єри фільму під назвою «Людина-павук: Повернення додому» в 2017 році усі перестороги миттєво зникли. Фільм вийшов пречудовий, а Холланд навіть перевершив своєю безпосередністю Гарфілда і Макгвайра. Тож нічого дивного в тому немає, що вирішено було зняти сиквел. І от нещодавно на великі екрани вийшла стрічка «Людина-павук: Далекі від дому».

Дія розгортається через півроку після подій, які відбулися у фільмі «Месники: Завершення». Людство потихеньку приходиться до тями після свого спасіння. А Пітер Паркер (Том Холланд) зі своїми друзями вирушає на канікули до Європи. Усе, що він хоче, — це гарно провести час та нарешті освідчитися у своїх почуттях однокласниці Мішель (Зендея). Та не судилося...

Європу треба рятувати від лиходіїв, які уособлюють стихії та нищать цілі міста. А Людина-павук ледь не єдиний месник, з яким є зв'язок. Той же Тор полетів на іншу планету, а капітан Марвела навіть невідомо де шукає...

Аж тут з'являється новий супергерой Містеріо (Джейк

Джилленхол), про якого раніше ніхто не чув. Він начебто виринув з іншого виміру та буде допомагати землянам боротися зі злом. Містеріо та Людина-павук навіть потоваришували. Герой Джилленхола, видається, міг би стати новим месником, бо ж команда супергероїв понесла величезні втрати. Та зовсім скоро виявиться, що Містеріо має таємницю. І тепер Пітеру доведеться рятувати друзів та цілісний Лондон від свого нового знайомого...

Неважно здогадатися, що у Пітера все вийде. А от чи зуміє він розповісти про свої почуття дівчині? Виявляється, це

Що простіше — врятувати світ чи освідчитися в коханні?

Цікава і Зендея: ця актриса викликає захоплення. Згадайте-но лише, як пречудово вона грала в «Найвеличшому шоумені». Розігрався на славу і Джейк Джилленхол. Ох і скучив він за яскравими роля-

речі, ось невеликий спойлер: у Мей та Хеппі буде справжній роман!

Цей фільм знятий просто бездоганно з точки зору картинки. Є тут навіть декілька сцен, які хотілося б передивитися.

Втім, така реакція може бути абсолютно природною. Останні дві частини франшизи «Месники» нам добряче полоскотали нерви: кінотворці знищили декількох улюблених супергероїв, а разом і половину людства, закінчили на найтрагічнішому моменті, протримали рік у невідомості... А потім, коли мав статися хепі-енд, взяли та й вбили найулюбленішого супергероя — Залізну Людину. Тож як тут не вигоріти емоційно?

Та незважаючи ні на що, стрічка «Людина-павук: Далекі від дому» заслуговує на увагу. До речі, світові касові збори фільму перевищили під кінець прем'єрних вихідних 580 мільйонів доларів (близько 100 мільйонів фільм заробив у Китаї). Про це свідчить статистика порталу Vox Office Mojo. Виробничий бюджет стрічки оцінюється у 160 мільйонів доларів, тому цілком впевнено можна зробити висновок, що ця історія не закінчена і за пару років ми побачимо триквел.

ЦЕЙ ФІЛЬМ ЗНЯТИЙ ПРОСТО БЕЗДОГАННО З ТОЧКИ ЗОРУ КАРТИНКИ. Є НАВІТЬ ДЕКІЛЬКА СЦЕН, ЯКІ ХОТИЛОСЯ Б ПЕРЕДИВИТИСЯ. ТА Й СПЕЦЕФЕКТИ ТУТ НЕЙМОВІРНІ. У ПЛАНІ ДРАМАТУРГІЇ ВСЕ ТАКОЖ БІЛЬШ-МЕНШ ПРИСТОЙНО. І З ГУМОРОМ УСЕ СКЛАЛОСЯ ДОБРЕ, ТОЖ МОЖНА ПОРЕГОТАТИ ВІД ДУШІ. А ОТ В ЦІЛОМУ ЦЕ КІНО ЧОМУСЬ НЕ ЧІПЛЯЄ

зробити набагато важче, аніж навіть битися з Таносом чи то Містеріо!

Том Холланд знову порадував. 23-річний британський актор підкупає своєю безпосередністю, простотою та щирістю. Варто повторитися: ані Макгвайр, ані Гарфілд не могли цим похизуватися, попри те, що кожен із них свого часу гарно зіграв Пітера Паркера.

ми! А тут йому дістався такий цікавний персонаж!

У цьому фільмі ми також зустрінемося із Семюелем Л. Джексонем, який вчоргове перетілівся у Ніка Фьюрі; з Марісою Томей, яка грає тітку Пітера Паркера Мей; із Джоном Фавро, який виконав роль Хеппі — вірного помічника Тоні Старка... Словом, просто чудовий ансамбль. До

тися: оператор Метт Ллойд відмінно занурився у супергеройський світ. Та й спецефекти тут неймовірно. У плані драматургії все також більш-менш пристойно. І з гумором усе склалося добре, тож можна пореготати від душі. А от у цілому це кіно чомусь не чіпляє, на відміну від першого фільму. Начебто усе ідеально, та чогось все одно не вистачає...

«План втечі 3»: вихід є — закрити франшизу

73-річний Сільвестр Сталлоне — великий молодець. Він намагається не зникати з екранів, знімаючись у непоганих олдскульних бойовиках. Так, у 2018 році актор зіграв одразу в трьох картинах, а за нинішні півроку — у двох. Сталлоне — справжня батарейка, у якої не сідає заряд. Втім, інколи здається, що краще б зірка 1980–1990-х трохі відпочила.

У 2013 році на великі екрани вийшов відмінний бойовик, знятий за усіма канонами жанру, під назвою «План втечі». Згідно із сюжетом, непервершеного та талановитого тестувальника систем безпеки в тюрмах Рея Бресліна (Сільвестр Сталлоне) запроторюють до такої в'язниці, з якої вибратися живим просто неможливо. Втім, герою Сталлоне це вдається.

Те кіно було дуже атмосферним, ностальгічним і справді олдскульним. Тож не дивно, що за п'ять років пре-

зентували сиквел «Плану втечі». Однак продовження вийшло млявим та нецікавим. Тому багато хто здивувався, дізнавшись, що вирішено зняти ще й третю частину бойовика (такі ж відчуття викликала звістка, що зніматимуть триквел «Джона Уїка»).

До речі, й сам голлівудський актор Сільвестр Сталлоне назвав стрічку «План втечі 2» найбільш жахливо знятим фільмом, в якому його покликали зніматися. При цьому він зазначив, що третя частина має бути набага-

то сильношою. Зокрема, за словами Сталлоне, в новій картині присутні безліч зйомок непостановочних боїв, в яких «дійсно було боляче». Але сподівання були марними... Та про все по порядку.

За сюжетом невідомі крадуть доньку китайського мільярдера, який співпрацював із компанією Рея Бресліна. Потім ті ж самі люди викрадають подругу й співробітницю головного героя. Рею треба негайно визволяти дівчат. Він розпочинає своє розслі-

дування й дізнається, що їх тримають у таємній в'язниці «Пункт диявола», яка розташована десь на кордоні між Латвією та Білоруссю. Тож Бреслін із компанією помічників вирушає туди. Окрім того, він повинен зрозуміти, хто за усім цим стоїть. Виявляється, що це тіні з минулого...

Звісно, в цьому кіно багато бійок та стрілянини. Але знято усе досить топорно, за шаблоном... Чесно кажучи, триквел вийшов набагато гіршим та нуднішим (камінь у город режисера Джона Херцфелда та сценариста Майлза Чепмена), аніж сиквел «Плану втечі». У цьому фільмі вже немає родзинки. Єдина його перевага — мала тривалість (1 година 28 хвилин). Хоч не довго мучитися!

Тепер чекаємо на стрічку «Рембо: Остання кров», яка вийде на великі екрани вже восени. Хочеться вірити, що Сільвестр Сталлоне не підведе любителів бойовиків.

Сторінку підготувала Євгенія ПРОРИВАЙ

Головний редактор — Анна СПІВАК, відповідальний секретар — Олексій СОКУР

Свідоцтво про держреєстрацію КВ №21058-10858 ПР від 14.11.2014 р.

Редакція: 01024, м. Київ, вул. Круглоуніверситетська, 7

Пишіть на адресу: ТзОВ «Структура ІТ», а/с 155, м. Київ, Україна, 04080

Засновник та видавець: ТзОВ «Структура ІТ» Тел.: (044) 359-04-54 e-mail: gazetavv@i.ua

Газету надруковано ТзОВ «Мега-Поліграф» 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14

Замовлення № 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 Наклад 97 525 прим.

Рекомендована ціна 5 грн 00 коп. Передплатний індекс: 49450

При використанні публікацій посилання на газету «ВВ» обов'язкове.

Редакція газети «ВВ» може не поділяти думку авторів.

Відповідальність за матеріали у рубриці «Точка зору» несуть автори текстів.

Відповідальність за зміст рекламних матеріалів несе рекламодавець.